

בעניין: [REDACTED]

נגד

מנהל אגף בכיר מעונות יום ומשפחתונים לגיל הרך (הממונה).

החלטה

בפנינו ערר שהוגש לוועדה לפי ס' 55 לחוק הפיקוח על מעונות היום, התשע"ט-2018 (להלן – חוק הפיקוח) על החלטת הממונה מיום 15 באוקטובר 2020 שלא לאפשר את העסקת העוררת במעונות יום נוכח הרשעה הקיימת לעוררת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג – סעיף 382(ג) בחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 13 ביוני 2015.

הטענות בערר

בערר טוענת העוררת, כי מדובר באירוע בינה לבין בעלה, שלאחריו השתלבו במסגרות טיפוליות מתאימות. העוררת העבירה גם את הכרעת הדין בעניינה מיום 9 באוקטובר 2016 ממנו עולה, כפי שהעוררת טוענת בערר, כי הרשעת העוררת הינה לפי הודאתה בכתב אישום מתוקן.

העוררת מוסיפה כי היא אוהבת את העבודה עם הילדים, וכי עבודתה חשובה כדי לאפשר לה לפרנס את משפחתה.

טענות הממונה בתשובתו

הטענה המרכזית של הממונה היא כי העבירה בה הורשעה העוררת הינה עבירת אלימות, הנכללת בנספח א' ל"נוהל בדיקת רישום פלילי לצורך הנפקת רישיון הפעלה למעון יום" המתווה את שיקול הדעת של הממונה בבחינת אישורי העסקה לפי סעיף 15(א) לחוק הפיקוח. לפי הממונה, לממונה שיקול דעת מצומצם לתת אישורי העסקה כאשר מדובר בעבירות הנכללות בנספח א' לנוהל האמור.

מוסיף הממונה כי: מדובר בעבירה מסוג פשע אשר מהותה אלימות פיזית של ממש; על אף שמדובר בעבירה אחת חומרתה וביצועה לפי פרק זמן "לא רב פחות משש שנים" (נכון למועד הגשת התגובה לערר); בעת ביצוע העבירה העוררת הייתה בת כ-39 שנה כאשר בגיל זה מצופה מאדם להיות שקול במעשיו; אין בנסיבותיה האישיות של העוררת, ובהן היות העבירה בין בני זוג וההליך הטיפולי בו השתתפה לאחר ההרשעה, כדי לגרוע מחוסר ההתאמה של מי שביצעה עבירת אלימות לתפקיד של מחנך מטפל.

ביחס לזיקה בין העבירה לבין החשש לסביבה החינוכית ולשלומם של הפעוטות, טוען הממונה כי מדובר בעבירה של אלימות, ואין לאפשר למי שעבר עבירה כאמור לעסוק כמחנך מטפל בפעוטות חסר ישע, וכן כי סוג העבירה מעלה חשש לפגיעה אפשרית בשלומם ובביטחונם של הפעוטות השוהים במעון.

דיון והכרעה

בחנו את החומרים שהונחו בפנינו, ומצאנו כי יש מקום להורות על עיכוב ביצוע של החלטת הממונה עד לקבלת החלטה אחרת.

כאשר מדובר בטענות תקיפה בין בני זוג, ובפרט כאשר העבירה מיוחסת לבת הזוג, וגם אם קיימת הרשעה (על אחת כמה וכמה הרשעה הנסמכת על הודאה) – זהו בדיוק המקום בו נדרש הממונה להפעיל את שיקול דעתו.

יובהר, כי הפעלת שיקול הדעת אין משמעה בהכרח מתן אישור העסקה. כמו כן, באשר לדרך הפעלת שיקול הדעת ואופן בחינת כל עניין לגופו, על הממונה לקחת בחשבון שלמול השיקולים המערכתיים והנטל הבירוקרטי שחוק הפיקוח בוודאי מטיל – עומד חופש העיסוק. אי-מתן אישור העסקה מצמצם את אפשרויות התעסוקה של פרטים, ברובן נשים המועסקות בשכר נמוך.

במישור אחר, הוועדה סבורה שבנסיבות המקרה כפי שעולה מהחומרים שהובאו בפניה, והם אותם החומרים שעמדו גם בפני הממונה – לא ניתן להסיק מהרשעתה של העוררת על עבודתה כמטפלת במעונות יום לפעוטות. בתמצית מדובר באירוע בין בני זוג, אירוע יחיד מלפני כ-7 שנים, בו הורשעה העוררת לפי הודאתה, ושלאחריו השתלבה העוררת במסגרות טיפוליות.

החלטה

1. הוועדה מורה על עיכוב ביצוע החלטת הממונה עד להחלטה אחרת, כך שהרישום הפלילי הקיים לעוררת ביום 14 ליוני 2022 לא ימנע את העסקתה במעונות יום לפעוטות.
2. נוכח העברת הטיפול במעונות היום לפעוטות ממשד הכלכלה למשרד החינוך לאחר שהוגשה התגובה, הממונה במשרד החינוך יודיע אם הוא רואה צורך בעדכון התגובה.

ניתנה היום, ה' באב תשפ"ב, 2 באוגוסט 2022.

גבי דבורה מינץ
חברה

ענת חיים, עו"ד
יו"ר

אברהם שגיא-שורץ, פרופ'
חבר